

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 41 PŽ-7146/2019-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Gorana Aralica Martinović, u pravnoj stvari tužitelja IVE MILOŠEVIĆA, OIB 96556199616, vl. „AC-DC“ elektro servis, Petrinja, Matije Gupca 32, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Paić, odvjetnica u Zagrebu, Horvaćanska cesta 45/III, protiv tuženice ANKE BURCAR, OIB 15209193436, Novalja, Slatinska 65, koju zastupa punomoćnik Boris Šolaja, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, radi isplate iznosa od 210.282,50 kn, odlučujući o tuženičinoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Povrv-169/2017-89 od 26. rujna 2019., 6. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženičina žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Povrv-169/2017-89 od 26. rujna 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana tuženičina žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj Povrv-169/2017-89 od 26. rujna 2019. u točki II. njegove izreke

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Elizabete Škunca iz Paga, poslovni broj Ovr-5/15 od 16. ožujka 2015. u dijelu u kojem je tuženici naloženo platiti tužitelju iznos od 210.282,50 kn te troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.234,54 kn sa zakonskim zateznim kamatama. Pobijanim rješenjem je ukinut platni nalog u dijelu u kojem je tuženici naloženo naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.979,00 kn te je utvrđeno da je tužba u tom dijelu povučena. Odlukom iz točke II. izreke rješenja, tuženici je naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 39.924,58 kn. Odlukom iz točke III. izreke rješenja, tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 26.078,29 kn je odbijen kao neosnovan.

2. Ovaj postupak je započeo prijedlogom za ovrhu protiv prvoovršenice Anke Burcar i drugoovršenika Panonija turist d.o.o. Tijekom postupka utvrđen je prekid postupka u odnosu na drugotuženika Panonija turist d.o.o., jer je prestao postojati, te je određen nastavak postupka u odnosu na njegovog pravnog slijednika društvo Aparthotel Novalja d.o.o. Nakon toga je nad tuženikom Aparthotel Novalja d.o.o. otvoren predstečajni postupak pa je prvostupanjski sud razdvojio postupak na način da je u odnosu na Aparthotel Novalja d.o.o. osnovan novi spis poslovnog broja Povrv-309/19 u kojem je utvrdio prekid postupka po sili zakona, a u odnosu na tuženicu Anku Burcar nastavio voditi ovaj postupak.

3. Predmet postupka je naplata tražbine proizašle iz dvije privremene situacije koje je tužitelj izdao za izvedene elektroinstalaterske radove u apartmanima u Novalji te je u njima kao naručitelje radova naveo tuženicu Anku Burcar i društvo Panonija turist d.o.o. Tuženica je istaknula prigovor promašene pasivne legitimacije tvrdeći da je sve isprave u spisu potpisala u svojstvu zastupnice po zakonu društva Panonija turist d.o.o. koje je bilo naručitelj radova a ne u svojstvu fizičke osobe.

4. Prvostupanjski sud je tuženičin prigovor promašene pasivne legitimacije ocijenio neosnovanim te joj je naložio plaćanje iznosa od 210.282,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama.

5. O troškovima postupka prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) te na temelju odgovarajućih odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 170/15).

6. Protiv te presude tuženica je podnijela žalbu navodeći da su u presudi navedeni nejasni i proturječni razlozi o odlučnim činjenicama na bazi kojih je sud donio pobijanu odluku. Tuženica navodi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da je tuženica pasivno legitimirana u ovom postupku budući da je taj zaključak izveo iz dokaza kojima se ne dokazuje pasivna legitimacija stranke. Naime, prvostupanjski sud je na temelju privremene situacije, koja nije i ne može biti ugovor, izveo zaključak da je tužena naručiteljica radova zajedno s društvom Panonija turist d.o.o., budući da su na toj privremenoj situaciji potpisali i tuženice i pečat društva Panonija turist d.o.o. Međutim, tuženica tvrdi da je sve isprave potpisivala isključivo u svojstvu zastupnice po zakonu društva Panonija turist d.o.o. Nadalje, tuženica tvrdi da nije logično da bi ona sudjelovala u predmetnoj investiciji u svojstvu naručitelja radova kada se imovina tuženice osobno nije ni na koji način predmetnom investicijom povećala. Naime, radovi su izvođeni samo na dijelu nekretnine koji je u vlasništvu društva Panonija turist d.o.o. a ne na apartmanima koji su u vlasništvu tuženice. Istina je da je tuženica sudjelovala u svim poslovima koji su se odnosili na naručivanje radova ali to je isključivo i jedino zato jer je ona direktorica koja sukladno Zakonu o trgovačkim društvima zastupa društvo pojedinačno bez ikakvih ograničenja. Tužitelj je naveo tuženicu kao naručiteljicu radova ali je ona već pri potpisivanju dokumentacije precrtala svoje ime kao investitora time jasno dajući do znanja da potpisuje dokumentaciju isključivo kao zastupnica po zakonu društva Panonija turist d.o.o. a ne kao fizička osoba. U pogledu ocjene kvalitete i kvantitete izvedenih radova tuženica

tvrdi da je prvostupanjski sud utvrdio kako je tužitelj dokazao da bi izveo radove iz predmetnih vjerodostojnih isprava. U tom kontekstu sud je istaknuo tuženičin potpis na Usklađenju od 9. siječnja 2013. kao priznanje duga. Naime, radi se o knjigovodstvenoj ispravi koja za cilj ima utvrđenje međusobnih prava i obveza poslovnih partnera, no ista isprava ne prejudicira da će trenutno potraživanje opstati kao takvo i nakon eventualnog budućeg raskida ugovora ili utvrđenja nedostataka u izvedenim radovima. Naime, Usklađenje vremenski prethodi utvrđenju nedostataka u izvedenim radovima i u vrijeme njegovog sastavljanja ugovorni odnos između stranaka i dalje je trajao pa je bilo realno za očekivati da će radovi biti završeni a oni koji su nestručno izvedeni da će biti popravljeni.

7. Tuženica je predložila da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu na način da tužbeni zahtjev ocijeni neosnovanim, podredno, da je ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

8. Tuženičina žalba nije osnovana.

9. Nakon što je pobijana presuda ispitana na temelju odredbe čl. 365. st. 2. i čl. 467. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

10. Prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, dok prema odredbi čl. 221.a ZPP-a ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključit će se primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Među strankama je nesporno da je tužitelj izvršio elektroinstalaterske radove na objektu u suvlasništvu tuženice i društva Panonija turist d.o.o. te da je za izvršene radove izdao dvije privremene situacije u iznosu od 210.282,50 kn koje nisu plaćene.

12. Među strankama je sporno je li tuženica ugovarala radove u svoje ime, odnosno sporna je pasivna legitimacija. Nadalje, sporno je jesu li radovi izvršeni te je li bilo nedostataka koji utječu na visinu tužbenog zahtjeva.

13. U odnosu na tuženičin prigovor promašene pasivne legitimacije ovaj sud ga, jednako kao i prvostupanjski ocjenjuje neosnovanim.

14. Činjenica da su tuženica i društvo Panonija turist d.o.o. suvlasnici zgrade na kojoj su se izvodili elektroinstalaterski radovi ne znači da su oboje naručitelji radova, kako to tvrdi tužitelj. Odnosno imati stvar u suvlasništvu ne znači da jedan od suvlasnika ne može sam naručiti radove za svoj dio suvlasništva ako je suvlasnički dio određen, kao što je ovdje slučaj. Međutim, činjenica da su oboje suvlasnika naručitelji radova proizlazi iz drugih dokaza izvedenih tijekom postupka.

15. Glavni projekt (list 97. – 143. spisa) na temelju kojeg je tužitelj izvodio elektroinstalaterske radove napravilo je društvo Aping d.o.o. po nalogu investitora Anke Burcar i društva Panonija turist d.o.o. Tim projektom je predviđena dogradnja, nadogradnja i prenamjena stambene građevine u poslovno stambenu građevinu gdje je kao glavni projektant naveden Roman Horvat a projektant Vladimir Vnućec, ujedno i zastupnik po zakonu društva Aping d.o.o.

16. Tuženica je i kao fizička osoba i kao zastupnica po zakonu društva Panonija turist d.o.o. odbijala potpisati ugovor s tužiteljem te je on radio na temelju glavnog projekta u kojem su kao investitori navedeni i tuženica i društvo Panonija turist d.o.o. Nakon što je tužitelj izdao privremene situacije i na njima naveo oba investitora tuženica je inzistirala da se ona kao fizička osoba briše s privremene situacije. Međutim, prema ocjeni ovog suda ta naknadna obavijest tužitelju da ona više nije investitor je ne oslobađa odgovornosti.

17. Naime, u dopisu od 1. kolovoza 2019. (list 506. spisa) tuženica navodi da nije sporno da je na početku investicije tužena sudjelovala u izradi projektne dokumentacije i ishodu građevinske dozvole s obzirom na to da je u tom periodu ona bila vlasnik izvornog dijela kuće kakav je postojao prije predmetne investicije. Međutim, naknadno tužena više nije sudjelovala u izravnom ugovaranju već su svi daljnji radovi, pa tako i oni izvedeni po tužitelju, ugovarani isključivo od strane trgovačkog društva.

18. Tuženica, dakle ne spori da je bila investitor u trenutku započinjanja projekta ali tvrdi da je tijekom izvedbe projekta prestala biti investitor. Prema ocjeni ovog suda, na tuženici je bio teret dokaza činjenice da je o tome obavijestila tužitelja. S obzirom na to da je odbijala sklopiti pisani ugovor s tužiteljem i da je tužitelj radio na temelju glavnog projekta u kojem je navedena kao investitor, prema ocjeni ovog suda tužitelj nije imao razloga sumnjati u istinitost navoda iz glavnog projekta, odnosno posumnjati da su se činjenice iz glavnog projekta promijenile budući da o tome nije bio obaviješten (nije sklopljen pisani ugovor) niti je glavni projekt mijenjan.

19. Osim tih pisanih dokaza svi saslušani svjedoci (projektant i izvođači radova) potvrdili su tužiteljeve navode da su investitori bili i tuženica i društvo Panonija turist d.o.o.

20. U odnosu na tuženičin prigovor da je bilo nedostataka u izvedenim radovima zbog kojih je odbila platiti iznose iz privremenih situacija, ovaj sud ga, jednako kao i prvostupanjski sud smatra neosnovanim.

21. Radi utvrđenja činjenice količine i kvalitete izvedenih radova izveden je dokaz po stalnom sudskom vještaku za elektroniku Miroslavu Bjegoviću, dipl.ing. el. koji je u pisanom nalazu naveo da je tužitelj sve elektroinstalaterske radove obavio po projektnoj dokumentaciji i sukladno dogovoru s investitorom te po pravilima struke. Naveo je i da je obračun cijena rađen prema stvarnim cijenama na tržištu. Tužitelj je radove izvodio po projektnoj dokumentaciji ali i razne prenamjene koje nisu unesene u građevinsku knjigu. Sve izvršene prenamjene koje su zahtijevale odstupanje od projekta obavljene su sukladno dogovoru s investitorom.

22. Osim iz nalaza i iskaza vještaka Miroslava Bjegovića, činjenica količine i kvalitete izvedenih radova proizlazi i iz Usklađenja od 3. siječnja 2013. u kojemu je tužitelj naveo saldo otvorenih stavaka koji je tuženica potpisala. Usklađenje je izdano nakon izvedenih radova i izdane privremene situacije (30. lipnja 2020.). Tužiteljica je dostavila prigovore o izvedenim radovima međutim nije dostavila dokaz da je taj prigovor dostavila tužitelju.

23. Prema odredbi čl. 590. Zakona o obveznim odnosima, ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. Odredbom čl. 597. Zakona o obveznim odnosima je propisano da je izvođač dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. Odredbom čl. 604. Zakona o obveznim odnosima je propisano da je naručitelj dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Prema odredbi čl. 605. Zakona o obveznim odnosima, ako se kasnije pokaže neki nedostatak koji se nije mogao otkriti uobičajenim pregledom, naručitelj se ipak može pozvati na njega, pod uvjetom da o njemu obavijesti izvođača što prije, a najkasnije u roku od mjesec dana od njegova otkrivanja. Istekom dviju godina od primitka obavljenog posla, naručitelj se više ne može pozvati na nedostatke.

24. Osim što tuženica nije dokazala da je prigovorila izvedenim radovima, tijekom ovog postupka vještačenjem je utvrđeno da su radovi izvedeni sukladno privremenim situacijama na temelju kojih tužitelj zahtijeva isplatu.

25. Uzevši u obzir sve navedeno, ovaj sud u cijelosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno prvostupanjskom presudom, njene razloge, a samim time i odluku prvostupanjskog suda o osnovanosti tužbenog zahtjeva donesenu pravilnom primjenom odredaba čl. 219. i 221.a ZPP-a.

26. Pravilna je i odluka o troškovima parničnog postupka kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a) tako i po visini.

27. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 6. rujna 2021.

Sutkinja
Gorana Aralica Martinović

Broj zapisa: **eb2ff-3cd38**

Kontrolni broj: **0e1a5-93549-6b621**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=GORANA ARALICA MARTINOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.